

Denizli Dershaneçilik Sektöründe Michael Porter'ın Rekabet Güçleri Araştırması

Celeleddin Serinkan*
cserinkan@pau.edu.tr

ÖZET

Bu çalışmanın amacı, Denizli dersane sektörünün mevcut durumunun stratejik yönetim perspektifinden analiz edilmesi ve sektörün gelişimi için stratejik öneriler getirilmesidir. Bu amaçla öncelikle stratejik yönetim yaklaşımı incelenmiş; daha sonra rekabet ve rekabet güçleri incelenmiştir. Bu nedenle için rekabet gücü analiz yöntemlerinden biri olan Michael Porter'in beş güç analizi ile sektör hakkında değerlendirme yapılmıştır. Sonuç ve değerlendirme kısmında ise önceki bölümde yapılan değerlendirme ve analizlerin ışığında sektör için stratejik öneriler getirilmiştir.

1. STRATEJİK YÖNETİM

Stratejik yönetim kurumlar için çok önemli bir kavramdır. İster özel sektör, isterse kamu sektörü olsun stratejik yönetime çok büyük önem vermelidir. Bu yönetim tarzıyla kurum ve kuruluşlar geleceklerini planlayarak beş-on yıl sonra nerede olacaklarını hayal ederek oraya nasıl ulaşacaklarını düşünürler.

1.1. Stratejik Yönetimin Tanımı

Stratejik yönetim işletmelerin göstermiş oldukları performans farklılıklarını ve bu farklılıkların düzenli ve sistematik olarak artmasının nedenini bulmaya çalışır (Barca, 2002:747). Stratejik Yönetim yaklaşımı çerçevesinde yöneticiler örgütü bir bütün olarak düşünerek ve içerisinde faaliyet gösterilen çevre koşullarını değerlendirerek rakiplere karşı en uygun şekilde rekabetçi üstünlüğü nasıl sağlayacakları yönünde bir konum belirlemeye çalışırlar.

İlk başta uzun dönem karar verme yöntemi olarak kullanılan ve algılanan Stratejik Yönetim bugün ise; rekabetçi ve bütüncül bir bakış açısıyla dünü, bugünü, yarını birlikte ele alan bir kavram olarak karşımıza çıkmaktadır. Stratejik yönetim, şirketin amaçlarına ulaşmada yardımcı olacak verimli strateji ya da stratejiler geliştirmeyi sağlayan kararlar ve faaliyetler bütünüdür (William, 1988:29). İşletmenin vizyonunu gerçekleştirmek için uygulamaya koyacağı stratejiler demetidir. İşletmenin sürekli olarak kendilerini

yenileyerek ve geliştirerek rekabet gücünü arttırmasıdır. İşletmelerin rekabet güçlerinin artması, ülkenin de rekabet gücünün artması anlamına gelecektir.

1.2.Neden Stratejik Yönetim

Çevrenin ve rekabet şartlarının hızla değiştiği bir dünyada işletmelerin operasyonel işlemlerle ayakta durması mümkün değildir. Örneğin, yapılan araştırmalar, Fortune 500 listesindeki şirketlerin üçte birinin yedi yıl içerisinde, rekabetçi konumlarını kaybettikleri ve listenin dışına itildiğini göstermektedir ve (Handy, 1997:15). Günümüzde işletmelerin değişen ve gelişen çevre şartlarına ayak uydurabilmeleri; kaynak ve kabiliyetlerini etkin bir şekilde rekabet avantajına dönüştürebilmeleri için stratejik bir netliğe sahip olma gerekliliği giderek artmaktadır. Artık kesin bir farka ve benzersizliğe nasıl sahip olacakları, farklı müşteri gruplarına rakiplerinden farklı olarak ürünlerini nasıl sunacaklarını açık bir şekilde belirlemeyen işletmeleri yoğun rekabet beklemekte ve buna yak uyduramayan şirketler varlıklarını kaybedeceklerdir. Bu nedenle yöneticilerin kuruma bütüncül yaklaşabilmek için işletme yönetimine stratejik bakış açısı ile yaklaşmak zorunda olmaları, stratejik yönetimin popülaritesini arttırmıştır (Porter, 1997:45).

İşletmenin temel tanımlarından birisi, sahip olduğu kıt kaynakları optimum şekilde kullanarak sınırsız insan ihtiyaçlarını karşılayacak mal ve hiz-

met üretmektir. Bu durumda işletme kıt kaynaklarını hoyratça kullanmamalıdır. En akılcı, en verimli ve niha-yetinde en karlı şekilde kaynaklarını kullanmalıdır. Öbür taraftan nasıl ki bireylerin idealleri varsa, işletmelerin de idealleri vardır, yok sa da olmalıdır. İşte stratejik yönetim sayesinde işletmeler ve kurumlar, hem kıt kaynaklarını daha iyi kullanabilirler hem de ideallerini gerçekleştirmeye çalışabilirler. Stratejik yönetim önemini kavrayan kamu sektörü de 2005 yılında devlet kurum ve kuruluşlarında bu yönetim şeklini resmen uygulamaya başlamıştır.

1.3. Rekabetin Tanımı ve Rekabet Gücü

Rekabet kavramının kelime anlamı itibariyle, en az iki kişi, kavram, olay vb. arasındaki bir yarıştan bahsetmek mümkündür. Stratejik bir düşünce yapısını temsil ettiği durumda rekabet kelimesinin ifade edeceği anlam, var olma savaşı vermektir. İşletmeler bu savaşı, stratejik yönetim süreci sayesinde başarı kazanarak varlıklarını sürdürecektir ve faaliyette buldukları sektörde öne çıktıklarında, rekabet üstünlüğü de elde etmiş olacaklardır.

Rekabet ya da rekabet gücü olarak nitelediğimiz kavram; serbest ve adil pazar koşulları altında, uzun dönemde, kendi ülkesindeki insanların gerçek gelirini de korumak ve arttırmak suretiyle, uluslar arası pazarlarla buluşan mal ve hizmetler üretebilmeye derecesidir (Oughton, 1997:1488). Ge-

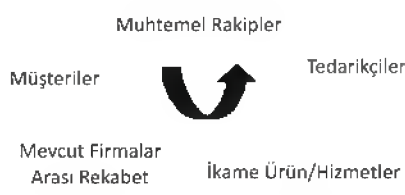
lecek beş yılın, on yılın ve aslında bugünün de pazarlama stratejilerinde; ne ürettiğimiz, nasıl ürettiğimiz, kalite mi yoksa standart belgeli mi olmasından daha çok, üretilen ürünün rekabetçi olup olmadığı ön plana çıkmaktadır (Çiftçi, 2001:1). Rekabet ortamı kavramı ise, rekabet baskısının hissedildiği ve oluşturulduğu bir ortam olarak ifade edilebilir.

İşletmelerin iç ve dış pazarda karşı karşıya kaldıkları rekabet koşulları küreselleşen dünya ile birlikte giderek ağırlaşmaktadır, bu nedenle, varlıklarını sürdürmeye çalışan işletmeler hem iç pazarda, hem de dış pazarda rakipleri karşısında bazı avantajlar elde etmek istemektedirler (Doğan, Marangoz ve Topoyan, 2003:114). Elde etmek istedikleri bu avantajlar işletmenin rekabet gücü olarak ifade edilmektedir.

Rekabet gücü işletmelerin fiyat ve fiyat dışı nitelikler itibarıyla rakiplerine kıyasla daha cazip olacak şekilde, mal ve hizmetlerini dizayn etme, üretme ve pazarlama yetenekleridir (Göl, 1996:31). İşletmelerin diğer işletmelere kıyasla, bir faaliyeti kimi özellikleri itibarıyla çok daha iyi yapabilmesiyle elde edilen avantaj, rekabet gücü olarak ifade edilmektedir.

2. MICHAEL PORTER'IN BEŞ GÜÇ ANALİZİ

Rekabet edebilirlik işletmelerin kaynak, kabiliyet ve varlıkları ile sektörde faaliyet gösteren rakipleri karşısında ayakta kalabilme ve mücadele edebilme durumunu ifade eder (Aktan, 2004:11). PORTER'e göre bir kuruluşun rakiplerini aşması için daima savunabileceği ve koruyabileceği bir fark ortaya koyması gerekmektedir. Aşağıda Porter'in rekabet güçleri görülmektedir.

(Kaynak: M.E.Porter, Competitive Advantage Creating and Sustaining Superior Performance With a New Introduction, Free Press, New York, 1998, s. 5)

2.1. Endüstriye Yeni Girecek Firmalar Ve Oluşturdukları Tehditler (Muhtemel-Potansiyel Rakipler)

İşletmenin iş çevresinin çekiciliği, aynı iş alanına başka işletmelerin girebilmesini teşvik etmektedir. Stratejik yönetimin günümüzdeki asıl amacı rekabet üstünlüğü sağlamak suretiyle ortalamanın üzerinde getiri elde etmektir. Bunun için stratejik analiz yapılırken, çekici endüstrilere yeni işletmelerin girmek istemelerinin doğal karşılanması gerekmektedir. Yeni girenler, ya son zamanlarda bir endüstride faaliyet göstermeye başlamış olan ya da yakın gelecekte o endüstride faaliyete başlama tehdidinde bulunan işletmelerden oluşmaktadır (Barney, 2001: 79).

Yeni işletmelerin endüstriye girişi ile birlikte endüstrinin rekabet düzeyi artacak ve mevcut işletmelerin performansı düşecektir. Endüstriye girişler, normalin üzerinde performans ve getiri olduğu sürece devam edecek, bütün rekabetçi işletmeler eşit getiri ve performansa ulaştığında ise sona erecektir. Yeni girenler; endüstride faaliyet gösteren işletmelerin pazar payını tehdit edebileceği ve toplam üretim kapasitesini artırıp, arz fazlası oluşturabileceği için önemli fiyat düşüşlerine ve sonuç olarak rekabetçi işletmelerin gelirlerinde azalmaya neden olabileceklerdir.

Sektöre yeni kurulmuş bir işletme ile girilebileceği gibi hâli hazırda faaliyette bulunan işletmelerle birleşme veya onları satın alma şeklinde de girilebilmektedir. Endüstriye girmeyi düşünen firmaların bu kararı vermelerine endüstrinin çekiciliği neden olmaktadır.

Çekici gözüken bir endüstriye girme isteğinde olan işletmelerin iki konuyu dikkate almaları gerekmektedir. Bunlar; endüstriye giriş engelleri ve rakiplerin muhtemel misillemeleridir.

Giriş engelleri, giriş maliyetlerini arttıran endüstri yapısının özellikleridir. Bir kısmı strateji yazınında da ele alınan giriş engelleri, kısaca şöyle açıklanabilmektedir. (Barney, 2001; Gürleyik, 2004; Ülgen ve Mirze,

2004):

Sektöre giriş engelleri

- Dağıtım kanallarına sahip olmama ve mevcut kanallardan yararlanma ihtimalinin bulunmaması
- Sermaye ihtiyacının yüksekliği
- Ölçek ekonomisi
- Endüstride yerleşmiş mevcut markalara bağımlılık ve ürün farklılığı oluşturmanın zorluğu
- Endüstrideki mevcut işletmelerin maliyet avantajları
- Ürün Farklılaştırma
- Tedarikçi/Ürün değiştirme maliyetlerinin yüksekliği
- Resmi kuruluşların politikaları

Rakiplerden gelebilecek karşı atak (misilleme) beklentisi de işletmelerin yeni bir sektöre girişinde dikkate alınmaları gereken bir başka husustur. Bazen bu misillemeler her iki taraf için de zararlı sonuçlar doğurabilmektedir. Bu tür bir durumu sezinleyen işletmeler, karşılaşabilecekleri muhtemel zararlar yüzünden bu tür endüstrilere girmekten vazgeçebilmektedirler (Ülgen ve Mirze, 2004: 96:97).

Yeni girenleri caydıran faktörler, endüstriye göre değişmektedir. Sözcülimi, otomobil endüstrisinde; ürün farklılaştırma ve ölçek ekonomileri, imalat sanayi işletmeleri için ise önemli miktarlarda sermaye gereksinimi başta gelen faktörler arasındadır (Dess ve Miller, 1993: 57).

2.2. İkame Ürün/Hizmet Tehdidi

Genel anlamda bir sektördeki tüm işletmeler, ikame ürünler üreten sektörlerle rekabet içindedir. İkame ürün veya hizmetler, hemen hemen aynı tüketici gereksinimlerini farklı şekillerde karşılamaktadırlar. İkame ürünler, endüstrideki işletmelerin kârlı bir şekilde belirleyebilecekleri fiyatlara bir üst sınır koyarak bir sektörün potansiyel getirilerini kısıtlar, yani ikame ürünlerin etkisi sektörün genel talep esnekliği olarak özetlenebilir (Porter, 2000: 28).

Burada söz konusu olan, sektör şartlarının meydana getirdiği bir rekabet

bet durumu olmayıp, piyasaya sektör dışından gelebilecek olası bir rekabet durumu ve bunun sonucunda işletmenin ürettiği ürüne alternatif bir ürünün piyasaya girme olasılığı vurgulanmaya çalışılmaktadır. Bir ürünün ikamesi varsa, tüketiciler en küçük fiyat hareketliliği durumunda talep, fiyat karşısında esnek olduğu için ikame ürünlere kayabilmektedirler. Sözelimi geride kalan on yıl içinde Türkiye'de de faaliyet gösteren acil posta dağıtım işletmelerinden Federal Express, DHL ve UPS gibi işletmeler; faks, e-posta ve daha farklı iletişim araçları ile doküman ve evrak transferinin yaygınlaşması yüzünden çok ciddi ikame ürün tehdidi ile karşı karşıya kalmışlardır. Bu durum, söz konusu işletmelerin kâr marjlarının daralmasına ve bunun sonucunda da on-line ürün dağıtımını gibi farklı ürün arayışlarına yönelmelerine sebep olmuştur (Grant, 2002: 73).

Öte yandan ikame malların potansiyel rakip olup olamayacağı; değişen tüketici eğilimlerine, ikame malların yarar- fiyat-kalite üstünlüğüne sahip olması gibi koşullara bağlıdır (Ülgen ve Mirze, 2004: 97).

2.3. Tedarikçilerin Pazarlık Gücü

Endüstri içi ilişkilerde işletmenin stratejik kararlarını etkileyecek faktörlerden bir diğeri, işletmeye mal ve hizmet sağlayan tedarikçilerin yüksek pazarlık gücüne sahip olup olmamalarıdır. Pazarlık gücü yüksek tedarikçiler, işletmeye ilişkilerinde çoğu zaman kendi kararlarını kabul ettirebilecek, bu nedenle de işletme kendi stratejik karar ve davranışlarını seçme ve uygulama konusunda tam esnekliğe sahip olamayabilecektir. Tedarikçilerin pazarlık gücü az ise bu durumda işletme, tedarikçilerle olan ilişkilerinde taleplerini tedarikçilere kabul ettirebilecek ve dolayısıyla kendi stratejilerini özgür olarak uygulayabilecektir.

Tedarikçiler, bir endüstrideki işletmelerin performansını, ya ürünlerinin fiyatlarını yükselterek ya da kalitesini düşürerek tehdit edebilmektedirler. Bir endüstride elde edilen normalin üzerinde kâr bu iki yoldan

biriyle tedarikçilere aktarılmaktadır. Bir endüstride tedarikçileri güçlü kılan koşullar şunlardır (Ülgen ve Mirze, 98-99; Porter, 2000: 34-35; Barney, 2001: 96):

Tedarikçileri güçlü kılan koşullar:

- Girdilerin Farklılaştırılması
- Tedarikçilerin Geçiş Maliyetlerinin Yüksekliği
- İkame Girdilerin Varlığı/Yokluğu
- Tedarikçilerin Yoğunlaşması
- Tedarikçiler için Satış Hacminin Önemi
- İleriye Doğru Entegrasyon Tehdidi

2.4. Müşterilerin Pazarlık Gücü

Bir endüstrideki üreticiler ve onların alıcıları arasındaki yani müşterileri arasındaki ilişkilerin gücünü belirlemeye yönelik analizler, üreticiler ve onların tedarikçileri ile olan ilişkilerinin analizleri ile büyük ölçüde benzerlik göstermektedir. Alıcılar, sektörün kârlılığına mal olacak şekilde fiyatları aşağıya çekmeye çalışarak, satın aldıkları malların veya hizmetlerin miktarını azaltarak daha kaliteli mal ve hizmet için pazarlık etmek suretiyle pazarlık güçlerini kullanmaktadır. Bu nedenle bazen alıcıların isteklerinin büyük bir çoğunluğu işletmelerce yerine getirilmek zorunda kalılabilmektedir.

Bu noktada müşterilerin pazarlık gücü; fiyata duyarlılık ve nispi pazarlık gücü olmak üzere iki ana başlık altında toplanmaktadır. Bir endüstrideki alıcıların fiyat duyarlılığı aşağıda sıralanan dört temel faktöre bağlıdır (Porter, 2000: 6; Grant, 2002: 80):

- 1) *Marka Bağımlılığı*: Alıcılar belirli ürünlerle ilgili belirli markalara bağımlı olarak tüketim davranışları gösteriyorlarsa bu tür alıcıların fiyat duyarlılığı olmayacaktır. Yani talebin fiyat esnekliği marka bağımlılığı nedeniyle ortadan kalkmış olacaktır.
- 2) *Ürün Farklılaştırma*: Alıcılar tarafından satın alınan ürün/hizmet standart veya farklılaştırılması

zor ise alıcıların tehdit gücü artacaktır.

3) *Alıcıların Elde Ettiği Yarar*: Alıcıların elde ettiği yarar marka bağımlılığında olduğu gibi fazla ise fiyata fazla duyarlı olmayabileceklerdir.

4) *Alıcılar Arasındaki Rekabet*: Alıcılar arasında rekabet ne kadar yüksekse satıcıların fiyat kırma isteği o kadar azalacaktır.

Alıcıların nispi pazarlık güçlerini etkileyen faktörler ise şunlardır (Grant, 2002: 82; Porter, 2000: 32; Barney, 2001: 98):

- Alıcıların, tedarikçilere nazaran büyüklüğü ve yoğunlaşmaları
- Alıcıların geçici maliyetlerinin çok az olması
- Alıcıların eksiksiz bilgiye sahip olmaları
- Geriye entegrasyon kabiliyeti
- İkame ürünlerin başarısı.

2.5. Mevcut Firmalar Arasındaki Rekabet

Bir endüstrideki işletmeler karşılıklı olarak birbirlerini etkiledikleri ve birbirlerine bağımlı oldukları için bir işletmenin herhangi bir faaliyeti, diğerlerinin rekabetçi tarzda cevap vermelerine sebep olabilmektedir. Rekabetin yoğunluğu, bir işletmeye rakipleri tarafından meydan okunduğu veya pazar pozisyonunu geliştirme fırsatı tanıdığı zaman artabilmektedir. Serbest piyasa ekonomisi şartlarının geçerli olduğu çoğu endüstride, işletmeler arasında yüksek düzeyde rekabet vardır. Bu rekabet genellikle; fiyat yoğun rekabet, ürün farklılaştırma ve ürün geliştirme şeklinde gerçekleşmektedir (Dess ve Miller, 1993: 60).

Rekabetin bazı biçimleri, özellikle fiyat rekabeti oldukça istikrarsız olduğundan, kârlılık açısından tüm endüstriyi daha kötü duruma getirme eğilimindedir. Fiyat kırma hamleleri, rakipler tarafından hızla ve kolayca izlenebilir ve fiyatlar bir defa eşitlendiğinde, talebin sektör fiyat esnekliğinden yeterince yüksek olması durumu dışında, tüm işletmelerin ge-

lirleri azalabilmektedir. Diğer yandan reklâm savaşları, tüm işletmelerin yararına olacak şekilde, talebi veya endüstrideki ürün farklılaştırma düzeyini artırabilmektedir.

Rekabetin yoğunluğu, endüstri kaynaklı ve karşılıklı etkileşim halinde olan birtakım yapısal faktörlerin sonucudur. Bu faktörler maddeler halinde şöyle ele alınabilmektedir:

- **Yoğunlaşma:** Yoğunlaşmadan kastedilen bir piyasada rekabet eden işletmelerin sayı ve büyüklük olarak dağılımıdır. Bu çoğunlukla yoğunlaşma oranı ile ölçülür. Örneğin dört işletmenin yoğunlaşma oranı denilince en büyük dört işletmenin pazar payı anlatılmak istenmektedir (Barney, 2001: 93).
- **Farklılık Gösteren Rakipler:** Farklılık gösteren durumları ve çoğu kez farklı olan hedefleri nedeniyle, yabancı rakipler, genellikle sektöre büyük bir çeşitlilik katarlar. Aynı şekilde küçük üretim veya hizmet firmalarının sahibi olan işletmeciler de sektöre çeşitlilik katabilirler. Çünkü kendi şirketlerinin sahibi olmanın getirdiği bağımsızlıklarını korumak için, yatırdıkları sermayeden elde ettikleri normalin altında getiri oranları ile yetinebilirler. Oysa aynı durum büyük işletmeler için kabul edilemez niteliktedir ve rasyonel değildir. Bu tip bir endüstride küçük işletmelerin tavrı büyük işletmelerin kârlılıklarını sınırlayabilmektedir (Porter, 2000: 24).
- **Çıkış Engelleri:** Çıkış engelleri, işletmelerin yatırımlardan düşük veya negatif getiri elde etmelerine sebep olan ekonomik, stratejik ve duygusal faktörlerdir.
- **Aşırı Kapasite:** Aşırı kapasite, faaliyet gösterilen endüstriye de bağlı olarak dönemsel bir özellik gösterebildiği gibi, fazla yatırım veya talepteki düşüşten kaynaklanan yapısal bir problemin parçası da olabilir. Buradaki sorun aşırı kapasitenin eritilip

eritilemeyeceğidir (Grant, 2002: 79).

- **Yüksek Sabit Maliyetler veya Depolama Maliyetleri:** Yüksek sabit maliyetler, tüm işletmeler üzerinde, ortada fazla kapasite olduğunda kapasiteyi doldurmak için çoğu kez hızlı fiyat kırmalarına yol açan güçlü baskılar yaratabilmektedir.
- **Endüstrideki Yavaş Büyüme:** Endüstrideki büyüme yavaş olduğu zaman rekabetçilik artı eğilimi göstermektedir. Bu durumda satışlarını artırma yolunu arayan işletmeler, çözümü mevcut rakiplerinin pazar paylarından pay almaya çalışmakta bulmaktadırlar (Barney, 2001: 93).
- **Ürün/Hizmet Farklılaştırma:** İşletmeler bir endüstrideki ürünlerini farklılaştırmakta zorlandıklarında endüstrinin rekabetçilik eğilimi azalmaktadır. Ürün farklılaştırma stratejik bir seçenek olarak uygulanmadığında işletmeler, fiyat temelli rekabet için genellikle zorlanmaktadır. Fiyat yoğun rekabet, yüksek rekabetçi endüstrilerin tipik özelliğidir.

Günümüzde hangi sektörde olursa olsun yoğun bir rekabet yaşanmaktadır. Ülkemizin dünya ile entegre olmasıyla beraber bu rekabet hızla artmaktadır. Gelişmişliğin önemli bir göstergesi olan hizmet sektöründe de rekabet artmıştır. Hizmet sektörü içinde yer alan ve eğitim sektörünün vazgeçilmezlerinden biri haline gelen dershane sektöründe de yoğun bir rekabet yaşanmakta ve bu tür işletmeler sürekli kendilerini yenilemek ve geliştirmek için çaba sarfetmektedirler.

3. DENİZLİ DERSHANEÇİLİK SEKTÖRÜNDE REKABET ARAŞTIRMASI

Denizli ülkemizde eğitime önem veren illerin başında gelmektedir. Eğitim işi, zahmetli fakat geriye dönüşü çok fazla olan bir uğraştır. Denizli'deki aileler maddi güçlerini zorlayarak çocuklarını dershanelere gönderdikleri gibi, üniversite mezunu

olan insanlar da KPSS, ALES, ÜDS, vs. gibi nedenlerle dershanelere gitmektedir.

Denizli'de son yıllarda Dershane sayısında da hızlı bir artış göze çarpmaktadır. Bu da rekabeti arttırdığı gibi müşteri olarak nitelenebilen öğrenci ve veli kitlesinin memnun edilmesini de beraberinde getirmektedir. Bu çalışmada, Denizli dershane sektöründeki muhtemel rakipler, müşteriler, tedarikçiler, mevcut rekabet ve ikame hizmetler incelenmektedir.

3.1. Araştırmanın Yöntemi

Araştırmanın amacı, Porter'ın üzerinde durduğu beş gücün Denizli Dershaneçilik sektöründeki uygulamalarını incelemektir. Araştırma tanımlayıcı bir araştırma olup mevcut durum analiz edilip katılımcıların görüşleri alınarak bazı değerlendirmelerde bulunulacaktır.

Araştırmanın evreni, Denizli Dershaneçilik Sektöründe çalışan idareci, öğretmen ve diğer çalışanlardan oluşmaktadır. Denizli merkezde yer alan 70 dershane içinde yer alan grup ve KPSS dershaneleri araştırmanın dışında tutulmuştur. Geriye kalan 40 dershane araştırmanın örneklemini oluşturmaktadır. Tespit edilen 40 kurumda vazife yapan yönetici, öğretmen ve idari personel araştırmanın kapsamına alınmıştır. Araştırma sonucunda geçerli katılımcıya ulaşılmıştır.

Bu araştırmada anket ve mülakat tekniği kullanılmıştır. Araştırma için ölçek hazırlanmış ve birinci grupta demografik sorular alırken ikinci grupta Porter'ın beş büç analizi için oluşturulmuş olan ifadeler yer almıştır. (Ülgen ve Mirze: 2004: 148-149). Ölçek beş gruptan oluşmuş beşli nominal ölçek kullanılmış ve 44 ifade yer almıştır.

Araştırmayı katılmayı kabul eden katılımcıların görüşme formunda yer alan soruları içtenlikle cevaplandırdıkları varsayılmaktadır. Araştırma sırasında çalışanların işveren baskısı sebebiyle sorulara doğru cevap vermemesi, çalışmanın sınırlılığını oluşturmaktadır.

Elde edilen verilerin çözümlenmesinde veriler istatistik yöntemi ile de-

ğerlendirilmiştir. Örneklemeye alınan bireylerden elde edilen veriler SPSS 16.00 kullanılarak çözümlenmiştir. Problem ve alt problemlerin özelliği göz önünde bulundurularak, dağılımları belirlemede yüzde ve frekans değerleri kullanılmıştır. Gruplararası farklılıkları belirlemek için ise t testi ve anova testleri kullanılmıştır.

Araştırmanın güvenilirliği, 74 olarak bulunmuştur. Araştırmanın geçerliliği için literatür incelenmiş ve uzman görüşüne başvurulmuştur. Faktör geçerliliği için ise faktör analizi yapılmış ve ifadelerin faktör yüklerinin, 50'den yüksek olduğu tespit edilmiştir. KMO değeri, 622, Bartlett's Chi-Square 3355, 337, df değeri, 903 ve anlamlılık, 000 olarak bulunmuştur.

3.2. Demografik Bulgular

Dershane sektöründe çalışan müdür, öğretmen ve çalışanlara yönelik yapılan bu araştırmaya toplam 137 kişi cevap vermiştir. Katılımcılara ilişkin demografik bulgular Tablo 1'de gösterilmektedir.

Denizli Dershanecilik Sektörüyle ilgili yapılan bu araştırmada, %52 erkek ve %48 bayan çalışan katılmıştır. Çalışanların yaş durumlarına bakıldığında %63'ü 21-30 yaş grubu içerisindeydi. Bu yaş grubundan sonra 31-40 yaş grubu arasında %34 kişi yer almaktadır. Kırk yaş ve üzeri yaş grubu ise çalışanların %4'lük bir oranla oldukça azaldığı görülmektedir. Bu da dershane sektöründe genç eğitimcilerin tercih edildiği anlamına gelebilecek bir veridir. Zira orta yaş üstü grup neredeyse yok denebilecek nispettedir. Özel sektörün yaşlı eğitimcileri talep etmediği fikrini akla getirmektedir. Orta yaş grubu dediğimiz 41-50 yaş katılımcıların daha ziyade idareci ya da kurucu olması kuvvetle muhtemeldir.

Eğitim durumlarına bakıldığında, dershane sektörünün özelliği gereği, katılımcıların tamamına yakını üniversite mezunudur. Üniversite mezunlarının çok yüksek olması dershane sektöründeki eğitimcilerin öğretmen olması bunda en büyük etkidir. Lise ve ilkököl mezunlarının azlığı onların kurucu ya da idari çalışan ihtimalini güçlendirmektedir.

Tablo 1: Demografik Bulgular

Değişkenler	Sayı	%
Cinsiyet		
Erkek	71	51,8
Kadın	66	48,2
Yaş		
21-30	86	62,8
31-40	46	33,6
41-50	5	3,6
Eğitim Durumu		
İlkokul	1	,7
Lise	6	4,4
Üniversite	130	94,9
Medeni Durum		
Evli	77	56,2
Bekâr	60	43,8
Çalışma Süresi		
1 yıldan az	36	26,3
1 - 3 YIL	61	44,5
3 - 6 YIL	28	20,4
6 - 10 YIL	10	7,3
10 yıldan fazla	2	1,5
Görevi		
Kurucu	2	1,5
Müdür	9	6,6
Öğretmen	112	81,8
Halkla İlişkiler	14	10,2

Medeni durum bakımında ankete katılanların çoğu evli olmakla birlikte bekâr oranı da evli olanlara yakınlığı ile dikkat çekmektedir. Evliler ile bekârların arasındaki farkın belirgin olmayışının temel sebebinin dershane sektöründeki genç eğitimci tercihin etkili olduğu ifade edilebilir. Yaş guruplarının genç olması ve evliliğin geç olmasına esas sebebin genç eğitimcilerinin belki de gelecek endişesinin veya kariyer yapma amacının ön plana çıkması bunda etkin bir faktör olduğu söylenebilir.

Çalışma sürelerinde ise 1-3 yıllık süreler daha yoğunlukta olup on yılı aşanların adedi hemen hemen yok mesabesinde. Çalışmada da görüleceği üzere uzun süre çalışanlar daha çok dershane sahipleri ya da idari görevde olanlardır. Çalışmamıza katılanların çalışma sürelerinin azlığı; özellikle bir yıldan az ve 1 ile 3 yıl çalışanların adedinin diğerlerinin iki katından bile fazla olması dershane sektöründeki geçişliliğe işaret eder. Bunda özellikle dershaneler arası gelgitlerin bu süre azlığında çok etkili olduğu muhakkaktır. Zaman sürelerinin

kısılğında iki hususun ön plan çıkmasında etkili olduğu düşünülebilir: Nitelik seviyesi yüksek olan eğitimcilerin başka dershanelerde rahatlıkla iş bulması ve bu vasfını pazarlık konusu yapması; diğer husus ise kaliteli bir eğitimcinin bulunduğu dershane fazla kalmaması da bu sürenin kısılğına işaret olabilir.

3.3. Ölçeğe İlişkin Bulgular

Porter'ın belirlediği rekabet faktörleri arasında 5 güç araştırmaya konu edilerek Dershane sektöründe çalışan kişilerin eğitimleri belirlenmeye çalışılmıştır. Tablo 2'de ölçekte sorulmuş olan beş boyutla ilgili katılımcılara ait ortalamalar yer almaktadır.

Cevaplayıcılar piyasadaki rakiplerini genel olarak iyi tanımaktadırlar. Rakiplerin güç durumlarını da kısmen dengesiz olarak belirtmektedirler piyasanın gelişim hızını da kısmen daralan şekilde algılandıkça algılanan rekabetin şiddetini kısmen dostça tanımlamışlardır sabit giderlerin toplam giderler içindeki payının oldukça yüksek olduğunu, kapasite artırımının oldukça zor olduğunu, ana hizmetlerin standart ve kalitesinin oldukça farklı olduğunu ifade etmişlerdir. Öğrencilerin ise hizmeti algılamalarının çok farklı olduğu ve işi terk edebilmenin oldukça zor olduğunu düşünmektedirler.

Araştırmaya cevap veren kişiler dershane sektöründe ölçek ekonomisinin orta derecede önemli olduğunu, bulunduğu alandan çıkıp aynı sektörün başka bir alanında faaliyete başlama olarak tanımlanan dikey entegrasyonun (dikey büyüme) hiç avantaj sağlamayacağını düşünmektedirler. Muhtemelen o alanlarda da rekabetin yoğun olması, cevaplayıcıları böyle düşündürmektedir. Sabit yatırımların çok özel yatırımlar olduğu ve öğrencilerin dershane konusunda marka bağımlılıklarının çok yüksek olduğu görülmektedir.

Denizli dershane sektöründe dershane hizmetlerinin tedarikçisi konumunda işletme sayısının fazla olduğu, tedarik ürünlerinin genelde standart olduğu ve tedarikçilerin uzmanlıklarının bu sektörde çok önemli olduğu ve tedarikçiler arasında dershane sektörüne girenlerin oldukça fazla olduğu bulunmuştur.

Müşteri konumundaki öğrencilerin pazarlık güçlerine bakıldığında; ana hizmet grubundaki öğrenci sayı-

Tablo 2: Piyasadaki Rekabetin Şiddeti

Piyasadaki Rekabet Durumunun Ölçülmesi	Mean	Std. Deviation
B1.Rakiplerin sayısı ve algılanan tanınma durumları	4,1241	1,14047
B2.Rakiplerin yetenek ve güç durumu	2,6496	1,14141
B3 Piyasanın gelişim hızı	2,6423	1,53746
B4 Ana hizmet yaşam eğrisinin durumu	3,2117	,99580
B5 Algılanan rekabet şiddeti	2,7810	1,33788
B6.Sabit yatırımların özelliği	2,8971	,96823
B7 Sabit yatırımların toplam yatırımlar içindeki durumu	2,8686	,98382
B8 Sabit giderlerin toplam giderler içindeki durum	3,2044	1,01560
B9.Kapasite artırılabilirliği durumu	2,5182	1,05093
B10.Ana hizmetlerin standart, benzerlik ve farklılık durumu	3,2336	1,27339
B11 Öğrencilerin hizmeti algılama durumu	2,1898	1,32028
B12 İşi terk edebilme konusunda algılanan durum	3,1022	1,13943
Grup ortalaması	2,9534	,46401

Tablo 3: Muhtemel Rakiplerin Gücü

Piyasaya Yeni Girebilecek Muhtemel Rakiplerin Oluşturduğu Tehditlerin Ölçülmesi	Mean	Std. Deviation
C13 Piyasada ölçek ekonomisinin önem derecesi	2,6058	1,08707
C14.Piyasada dikey entegrasyonun ilave avantaj sağlama durumu	2,2044	1,20134
C15 Sabit yatırımların özelliği	3,2336	1,02371
C16 Sabit ilk yatırım tutarı	2,7299	,94327
C17.İşi bırakma veya değiştirme durumunda karşılaşılabilecek maliyetler	2,1971	1,38712
C18.Mevcut hizmetlere olan öğrenci marka bağımlılığı	1,8467	1,20593
C19 Öğrencilerin mevcut hizmetleri algılama durumu	2,0219	1,28605
C20.Resmi makamların sektördeki yapırımcılık ve düzenleyicilik derecesi	2,2920	1,43055
C21 Mevcut işletmelerin muhtemel karşı tavrı ve reaksiyonlarının şiddeti	2,1825	1,21401
Grup ortalaması	2,3682	,65841

Tablo 4: Tedarikçilerin Gücü

Piyasaya Yeni Girebilecek Muhtemel Rakiplerin Oluşturduğu Tehditlerin Ölçülmesi	Mean	Std. Deviation
D22.Ana tedarik maddelerini üreten tedarikçi sayısı	1,6642	1,04514
D23 Tedarik piyasasındaki rekabet şiddetinin derecesi	1,8321	1,00418
D24 Tedarik maddelerinin farklı veya standart durumu	3,0000	1,31731
D26.Tedarikçilerin tedarik mallarındaki uzmanlık derecesinin önemi	3,7153	1,29450
D27.Tedarikçilerin toplam satışları içinde işletmenin bulunduğu pazarın payı	2,7956	,85868
D28 Geçmişte tedarikçi olan işletmeler arasından işletmenin bulunduğu pazara dikey entegrasyonla girenlerin sayısı	3,6861	1,29338
D29.İşletme hizmet piyasasındaki karlılık durumu	2,766	,8850
D30 İşletmenin mevcut tedarikçilere bağımlılık derecesi	2,5255	1,21316
D31 Tedarik edilen maddelerin farklı ürünlerle ikame edilebilirliği durumu	2,2482	1,03456
Grup ortalaması	2,6926	,45339

sının normal oranda olduğu, bu sektörde rekabetin oldukça şiddetli olduğu, öğrenciler arasında stratejik işbirliklerinin düşük olduğu ve işletmelerin mevcut öğrencilere çok bağımlı oldukları anlaşılmaktadır.

Dershanecilik sektöründe işletmenin ve verdiği hizmetin ikamesinin oldukça fazla olduğu söylenebilir. Ana hizmetin talep elastikliğinin orta derecede olduğu söylenebilir. Dolayısıyla öğrencilere sunulan fiyat sadece öğrencinin belirlediği bir fiyat değil, dersaneler de kendi fiyat standartlarını belirlemekte ve talep de görmektedirler.

3.4. Ölçeğe ilişkin İstatistiksel Analizler

Bu kısımda araştırma verilerine dayanarak demografik verilerle ölçek verileri karşılaştırılarak gruplar arasında ölçeğin boyutları bakımından farklılıkların olup olmadığı tespit edilmeye çalışılacaktır.

Erkek ve bayan çalışanlar açısından yukarıdaki madde numaraları açısından anlamlı farklılıklar bulunmaktadır. Rakiplerin yetenek ve güç durumu, sabit yatırımların durumu, ölçek ekonomisi, hizmetin yaşam eğrisindeki durum gibi konularda farklılık gözlenmiştir. Farklılıklar bayanlardan kaynaklanmıştır. Çünkü bayanların verdikleri cevapların ortalaması erkeklere nazaran daha yüksektir.

Yaş grupları açısından analize dahil edilen 44 ifade içinde sadece 9 tanesinde farklılıklar tespit edilmiştir. Gruplar algılanan rekabet şiddeti, sabit yatırımların toplam yatırımlardaki oranı, işi terk edebilme, tedarik maddelerinin standart durumu ve karlılık durumu gibi alanlarda gruplar arasında anlamlı farklılıklar vardır.

Medeni durum açısından gruplar arasında 10 değişik ifadede farklılıklar bulunmuştur. Algılanan rakiplerin sayısı, rakiplerin yetenekleri, tedarikçilerin toplam satışları içinde işletmenin bulunduğu pazarın payı, ana hizmetin öğrenci gözünde standart durumu gibi ifadelerde farklılıklar bulunmuş-

tur. Burada ise evlilerin verdikleri cevapların ortalamaları bekârlarinkine göre daha yüksektir.

SONUÇ

Ülkemizde 2001 krizinden sonra hızlı bir şekilde her alanda toparlanma ve iyileşme görülmektedir. Stratejik yönetim açısından bunun sürdürülebilir olmasının yanı sıra istikrarlı bir şekilde devamlı yükselmesi önem arz etmektedir. Eğitim alanında da ülkemizde çok büyük gelişmeler olurken derslane sektörü de bundan nasibini almaktadır.

Denizli dershanecilik sektöründeki mevcut durumu analiz etmek ve bu sektörde çalışanların görüşlerini almak için yapılmış olan bu çalışmada; Denizli Derslane sektöründe yoğun bir rekabetin yaşandığı, öğretmenlerin rekabete ayak uydurmak için sürekli bilgilerini arttırdıkları, çalışanların bu piyasayı oldukça iyi bildikleri, müşteri olarak değerlendirilen öğrencilerin oldukça araştırmacı ve seçici davrandıkları anlaşılmıştır.

Yoğun bir rekabetin yaşandığı bu alanda, uzun vadeli olarak derslane öğretmenlerinin aynı işyerinde kalamadıkları ve yaş ortalamasının ise oldukça genç olduğu görülmüştür. Araştırma aracı olarak seçilen Porter'in rekabet analizi için kullandığı beş güç açısından bir değerlendirme yapılması durumunda; piyasadaki rekabetin oldukça şiddetli olduğu, muhtemel rakiplerin her zaman tehdit oluşturduğu, tedarikçilerin fazla olması sebebiyle burada da rekabetin yoğun olduğu, derslane sektöründe her zaman ikamenin mümkün olduğu ve öğrencilerin pazarlık güçlerinin de olduğu bulunmuştur.

Sonuç olarak derslane sektöründe rekabette ayakta kalmak için yöneticilerin sürekli olarak kendilerini ve örgüt yöntemlerini yenilemeleri ve diğerlerinden farklı olan yönlerini kuvvetlendirmeleri gerekmektedir.

Tablo 5: Öğrencilerin Pazarlık Gücü

Öğrencilerin Pazarlık Gücünün Ölçülmesi	Mean	Std. Deviation
E32. Ana hizmetlerdeki öğrenci sayısı	2,5620	1,07006
E33 Hizmet piyasasındaki rekabet şiddetinin derecesi	3,8613	1,05149
E34. Piyasadaki öğrenciler arasında stratejik işbirliği olasılıkları	2,3942	1,09382
E35. Hizmetlerin öğrenci nezdindeki farklı veya standart durumu	2,2190	1,08949
E36. İşletme hizmet piyasasındaki karlılık durumu	2,7372	,97972
E37 İşletmenin mevcut öğrencilere bağımlılık derecesi	3,9197	1,18234
E38. Ana hizmetlerin farklı hizmetlerle ikame edilebilme durumu	2,5693	1,10344
Grup ortalaması	2,8947	,44312

Tablo 6: İkame Hizmetlerin Tehdidi

Piyasaya Yeni Girebilecek Muhtemel Rakiplerin Oluşturduğu Tehditlerin Ölçülmesi	Mean	Std. Deviation
F39 Ana hizmetlerin öğrenci nezdinde farklı ve standart durumunun tesbiti	2,4380	,86485
F40. Öğrencilerin işletmeye ve hizmetlere bağımlılık derecesi	3,1606	1,42061
F41 Öğrencilerin ikame hizmetlere geçiş maliyeti	2,5839	,98251
F42. İkame hizmetlerin ana hizmetlere göre yarar-fiyat-kalite üstünlük durumu	3,5182	1,14469
F43 Ana hizmetlerin hizmet yaşam eğrisindeki konumu	2,9635	,79898
F44 Ana hizmet talep elastikliği	2,7445	,86627
Grup ortalaması	2,9015	,57613

Tablo 7: Cinsiyet açısından t testi bulguları

	Levene's Test for Equality of Variances		t-test for Equality of Means	
	F	Sig.	t	df
B2	5,013	,027	,131	135
B4	4,507	,036	,509	135
B7	9,350	,003	-1,337	135
B8	9,377	,003	,755	135
B9	4,637	,033	-,129	135
C13	9,606	,002	,625	135
C16	5,248	,024	-,511	135
C21	4,284	,040	-,697	135
F43	4,184	,043	2,529	135

Tablo 8: Yaş Grupları Açısından ANOVA Bulguları

		Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
B5	Between Groups	11, 138	2	5, 569	3, 213	, 043
	Within Groups	232, 292	134	1, 734		
	Total	243, 431	136			
B7	Between Groups	7, 647	2	3, 823	4, 132	, 018
	Within Groups	123, 988	134	, 925		
	Total	131, 635	136			
B12	Between Groups	8, 064	2	4, 032	3, 206	, 044
	Within Groups	168, 506	134	1, 258		
	Total	176, 569	136			
D24	Between Groups	10, 604	2	5, 302	3, 152	, 046
	Within Groups	225, 396	134	1, 682		
	Total	236, 000	136			
D28	Between Groups	11, 406	2	5, 703	3, 536	, 032
	Within Groups	216, 097	134	1, 613		
	Total	227, 504	136			
D29	Between Groups	6, 510	2	3, 255	4, 361	, 015
	Within Groups	100, 015	134	, 746		
	Total	106, 526	136			
E36	Between Groups	9, 533	2	4, 767	5, 278	, 006
	Within Groups	121, 007	134	, 903		
	Total	130, 540	136			
F43	Between Groups	5, 980	2	2, 990	4, 957	, 008
	Within Groups	80, 837	134	, 603		
	Total	86, 818	136			
F44	Between Groups	10, 752	2	5, 376	7, 890	, 001
	Within Groups	91, 307	134	, 681		
	Total	102, 058	136			

Tablo 9: Medeni Durum Açısından Grup Farklılıkları

		Levene's Test for Equality of Variances		t-test for Equality of Means	
		F	Sig.	t	df
B1	Equal variances assumed	5, 544	, 020	1, 741	135
	Equal variances not assumed			1, 687	108, 500
B3	Equal variances assumed	4, 041	, 046	-, 722	135
	Equal variances not assumed			-, 732	132, 260
B6	Equal variances assumed	4, 818	, 030	1, 060	134
	Equal variances not assumed			1, 039	114, 555
D27	Equal variances assumed	6, 005	, 016	, 347	135
	Equal variances not assumed			, 332	99, 262
D29	Equal variances assumed	8, 527	, 004	, 970	135
	Equal variances not assumed			, 937	106, 732
E34	Equal variances assumed	4, 445	, 037	-2, 129	135
	Equal variances not assumed			-2, 159	132, 462
E36	Equal variances assumed	4, 685	, 032	, 743	135
	Equal variances not assumed			, 725	113, 343
F39	Equal variances assumed	5, 555	, 020	1, 253	135
	Equal variances not assumed			1, 224	113, 785
F41	Equal variances assumed	3, 984	, 048	, 356	135
	Equal variances not assumed			, 344	107, 618
F44	Equal variances assumed	13, 714	, 000	1, 330	135
	Equal variances not assumed			1, 268	98, 019

KAYNAKLAR

* Doç. Dr. Pamukkale Üniversitesi İİBF

AKTAN, Coşkun, "Rekabet Gücü Ve Rekabet Stratejileri", İstanbul, TİSK YAYIN No. 254, 2004.

BARCA, Mehmet, "Stratejik Netlik Başarıya, Stratejik Belirsizlik Başarısızlığa Neden Olur: İspatlayabilir Misin?" 10. Ulusal Yönetim Organizasyon Kongresi Bildiri Kitabı, 23-25 Mayıs, 2002, Antalya, S.747

BARNEY, Jay, B.; (2001), Gaining and Sustaining Competitive Advantage, Prentice Hall, New Jersey, 600s.

ÇİFTÇİ, Hasan; "Rekabetin İnanılmaz Gücü", Activeline, Aralık 2001. www.makalem.com

Yayınlar. Rekabet Dizisi 2, 2004 B, Ankara, 11-16)

Dess Gregory G.ve Alex Miller, Strategic Management, Mc Graw Hill, International Edition, 1993, 57.

DOĞAN, İ. Özlem, MARANGOZ, Mehmet ve Mert TOPOYAN; "İşletmelerin İç Ve Dış Pazarda Rekabet Gücünü Etkileyen Faktörler ve Bir Uygulama", Dokuz Eylül Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi, cilt5, Sayı2, 2003:114-138

GRANT, Robert M.; (2002), Contemporary Strategy Analysis Concepts, Techniques, Applications, Fourth Edition, Blackwell Publishing, 551s.

GÜRLEY K, Hande Yıldız; (2004), Türk imalat Endüstrilerinde Yapı- Davranış - Performans Paradigması altında Karlılığın Belirleyenleri: Bir Panel Veri Analizi, Hacettepe Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü

GÖL, Mehmet; "Stratejik Yönetim Eksenli Rekabet Gücü Analizi", Kütahya, Dumlupınar Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, 1996

HANDY, Charles "Belirsizlikte Anlam Bulmak", içinde Geleceği Yeniden Düşünmek, Edt. Rowan Gibson, Sabah Kitaplar. 1997 İstanbul. S.15

LAWRANCE, J., William, G., "Business Policy And Strategic Management", Fifth Ed. Mcgraw Hill International Edition 1988.S.29

UGHTON, Christine; "competitiveness policy in 1990's", The Economic Journal, vol:107, No:444, 1997:1486-1503

PORTER, Michael, "Yarının Avantajlarını Yaratmak", içinde Geleceği Yeniden Düşünmek, Edt. Rowan Gibson, Sabah Kitaplar. 1997 İstanbul. S.45.

PORTER, Michael E.; (2000), Competitive Advantage Creating and Sustaining Superior Performance With a New Introduction, Free Press, New York., 557s.

ÜLGEN, Hayri ve Kadri M RZE, (2004), İşletmelerde Stratejik Yönetim, Birinci Basım, Literatür Yayınları, İstanbul.

Articles and Abstracts

in English

The Tears of Somalia*

By Recep Tayyip Erdoğan

Prime minister of the Republic of Turkey

Turkey is redoubling its efforts to end the suffering of the Somali people. The world should follow Somalia is suffering from the most severe drought and famine in the last 60 years, which has already resulted in the deaths of tens of thousands of people and endangers the lives of 750, 000 more Somalis. This crisis tests the notion of civilization and our modern values. It reveals, once again, that it is a basic human obligation to pursue international cooperation and solidarity to provide solace for those suffering from natural and man-made disasters.

It is not realistic to consider Somalia's plight as caused solely by a severe natural disaster. We cannot ignore the fact that, in addition to the drought, the international community's decision to leave Somalia to its own fate is also an underlying factor causing this drama. Twenty years of political and social instability, lawlessness, and chaos have added enormously to the problems in Somalia. The horrifying truck bombing of the Transitional Federal Government's ministerial complex on Oct. 4 is just the latest evidence of this. The international community must not respond to this act of terrorism by retreating from Somalia, but by redoubling its efforts to bring aid to its people.

Nobody with common sense and conscience can remain indifferent to such a drama, wherever on Earth it may be and whichever people have to bear it. Our urgent intervention as responsible members of the international community can contribute to the alleviation of the Somali people's distress. However, the establishment of lasting peace and stability will only be possible through long-term, far-reaching, and coordinated efforts.

Turkey mobilized last month to

help end this suffering. We consider this solidarity a humanitarian obligation toward the people of Somalia, with whom we have deep historical relations. Many of our institutions, NGOs, and people of all ages have made an extraordinary effort to alleviate the suffering of women and children in Somalia. We are proud of the sensitivity and cooperation displayed by the Turkish people during the holy month of Ramadan. In the last month alone, approximately \$280 million worth of donations for Somalia were collected in Turkey. The Turkish people's generosity has served as an example to other donor countries as well as the international community, offering hope for the resolution of the crisis in Somalia.

The Turkish government has also moved decisively to help alleviate this humanitarian crisis. Turkey took the initiative to hold an emergency meeting of the executive committee of the Organization of Islamic Cooperation (OIC) at the ministerial level on Aug. 17. At this meeting, which was attended by the president of Somalia and high-level representatives from 40 member countries of the OIC, \$350 million was committed to help relieve the famine in Somalia, and the participants agreed to increase this amount to half a billion dollars. The Turkish Red Crescent is also standing shoulder to shoulder with international aid organizations and is working to meet the needs of those in all the camps in the Mogadishu region.

Following the emergency meeting of the OIC executive committee, I -- along with a number of Turkish ministers, some members of parliament, bureaucrats, business people, artists, and families -- visited the country on Aug. 19 to tell the people of Somalia that they are not alone. We visited the

camps. We tried to give hope and encourage people who live in very different conditions from ours. We took note of the lack of such a high-level visit from outside of Africa to Somalia for the last 20 years, and informed the international community of this fact.

Turkey has decided to launch a major humanitarian effort to help restore normalcy to Mogadishu. To this end, we are preparing to provide assistance in the fields of health, education, and transportation. We will inaugurate a 400-bed hospital, provide garbage trucks for the streets of Mogadishu, build a waste-disposal facility to burn the accumulated garbage in the streets, pave the road between Mogadishu's airport and the city center, renovate the parliament and other government buildings, dig water wells, and develop organized agricultural and livestock areas. Our embassy, which will be opened in Mogadishu shortly and headed by an ambassador who is experienced in the field of humanitarian aid and familiar to the region, will coordinate these activities.

By supporting the restoration of peace and stability efforts, we will work with the Transitional Federal Government and other institutions in Somalia in order to launch the development process of this shattered country. To this end, we expect all Somali authorities to demonstrate an extraordinary effort in unity, integrity, and harmony.

The success of aid operations is directly linked to the establishment of security. The withdrawal from Mogadishu of armed elements in the al-Shabab organization is clearly a positive development for security in the region. But this is not sufficient. Moving the Somali-related U.N. offices cur-

* Foreign Policy, OCTOBER 10, 2011

rently located in Nairobi to Mogadishu will be a positive step to support this process and one that should be taken without delay.

Neighboring countries such as Ethiopia and Kenya bear a special responsibility regarding the restoration of peace and stability in Somalia. The Intergovernmental Authority on Development and the African Union will also share this responsibility, and Turkey supports them in their tasks. In line with the Djibouti peace process, Somalia's Transitional Federal Government should intensify efforts at reconciliation by maintaining dialogue with all fighting groups and pledge prosperity, brotherhood,

order, and prosperity in return for peace.

The military contribution provided by Uganda and Burundi within the African Union Mission in Somalia (AMISOM) to prevent chaos and terror deserves appreciation. With this opportunity, I would like to issue a call to all neighboring countries, including Eritrea, to increase their existing efforts for the establishment of peace and security in Somalia and to enhance long-term regional stability.

In Turkish culture, it is believed that something good will come out of all bad experiences. In Somalia, too, this disaster can mark the beginning of a new process by focusing internatio-

nal humanitarian efforts and global attention on the plight of the region. However, this situation will only be sustainable if we continue to be sensitive to the needs of the Somali people.

The tears that are now running from Somalia's golden sands into the Indian Ocean must stop. They should be replaced by hopeful voices of a country where people do not lose their lives because of starvation and where they express their eagerness to develop and restore peace and stability. Regardless of which culture we come from or where we live, I am confident that our common heritage as human beings will motivate us to ease the suffering of Somalia

The Destabilization Of Syria And The Broader Middle East War*

by Michel Chossudovsky

What is unfolding in Syria is an armed insurrection supported covertly by foreign powers including the US, Turkey and Israel.

Armed insurgents belonging to Islamist organizations have crossed the border from Turkey, Lebanon and Jordan. The US State Department has confirmed that it is supporting the insurgency.

The United States is to expand contacts with Syrians who are counting on a regime change in the country.

This was stated by U.S. State Department official Victoria Nuland. "We started to expand contacts with the Syrians, those who are calling for change, both inside and outside the country," she said.

Nuland also repeated that Barack Obama had previously called on Syrian President Bashar Assad to initiate reforms or to step down from power." (Voice of Russia, June 17, 2011)

The destabilization of Syria and Lebanon as sovereign countries has been on the drawing board of the US-NATO-Israel military alliance for at least ten years.

Action against Syria is part of a "military roadmap", a sequencing of military operations. According to former NATO Commander General Wesley Clark--the Pentagon had clearly identified Iraq, Libya, Syria and Lebanon as target countries of a US-NATO intervention:

"[The] Five-year campaign plan [included]... a total of seven countries, **beginning with Iraq, then Syria, Lebanon, Libya, Iran, Somalia and Sudan**" (Pentagon official quoted by General Wesley Clark)

In "*Winning Modern Wars*" (page 130) General Wesley Clark states the following:

"As I went back through the Pentagon in November 2001, one of the senior military staff officers had time for

a chat. Yes, we were still on track for going against Iraq, he said. But there was more. This was being discussed as part of a five-year campaign plan, he said, and there were a total of seven countries, beginning with **Iraq, then Syria, Lebanon, Libya, Iran, Somalia and Sudan.**

...He said it with reproach--with disbelief, almost--at the breadth of the vision. I moved the conversation away, for this was not something I wanted to hear. And it was not something I wanted to see moving forward, either. ...I left the Pentagon that afternoon deeply concerned."

The objective is to destabilize the Syrian State and implement "regime change" through the covert support of an armed insurgency, integrated by Islamist militia. The reports on civilian deaths are used to provide a pretext and a justification for humanitarian intervention under the principle "Responsibility to Protect".

* Global Research Articles

Media Disinformation

Tacitly acknowledged, the significance of an armed insurrection is casually dismissed by the Western media. If it were to be recognized and analyzed, our understanding of unfolding events would be entirely different.

What is mentioned profusely is that the armed forces and the police are involved in the indiscriminate killing of civilian protesters. Press reports confirm, however, from the outset of the protest movement an exchange of gunfire between armed insurgents and the police, with casualties reported on both sides.

The insurrection started in mid March in the border city of Daraa, which is 10 km from the Jordanian border.

The Daraa "protest movement" on March 18 had all the appearances of a staged event involving, in all likelihood, covert support to Islamic terrorists by Mossad and/or Western intelligence. Government sources point to the role of radical Salafist groups (supported by Israel)

Other reports have pointed to the role of Saudi Arabia in financing the protest movement.

What has unfolded in Daraa in the weeks following the initial violent clashes on 17-18 March, is the confrontation between the police and the armed forces on the one hand and armed units of terrorists and snipers on the other which have infiltrated the protest movement.

....

What is clear from these initial reports is that many of the demonstrators were not demonstrators but terrorists involved in premeditated acts of killing and arson. The title of the Israeli news report summarizes what happened: *Syria: Seven Police Killed, Buildings Torched in Protests*.

(See Michel Chossudovsky, SYRIA: Who is Behind The Protest Movement? Fabricating a Pretext for a US-NATO "Humanitarian Intervention", <http://www.globalresearch.ca/index.php?context=va&aid=24591> Global Research, May 3, 2011)

The Role of Turkey

The center of the insurrection has now shifted to the small border town of Jisr al-Shughour, 10 km from the Turkish border.

Jisr al-Shughour has a population of 44,000 inhabitants. Armed insurgents have crossed the border from Turkey.

Members of the Muslim Brotherhood are reported to have taken up arms in northwest Syria.

There are indications that Turkish military and intelligence are supporting these incursions.

There was no mass civilian protest movement in Jisr al-Shughour. The local population was caught in the crossfire. The fighting between armed rebels and government forces has contributed to triggering a refugee crisis, which is the center of media attention.

Muslim Brotherhood Rebels at Jisr al Shughour Photos AFP June 16, 2011

In contrast, in the nation's capital Damascus, where the mainstay of social movements is located, there have been mass rallies in support rather than in opposition to the government.

President Bashir al Assad is casually compared to presidents Ben Ali of Tunisia and Hosni Mubarak of Egypt. What the mainstream media has failed to mention is that despite the authoritarian nature of the regime, president Al Assad is a popular figure who has widespread support of the Syrian population.

The large rally in Damascus on March 29, "with tens of thousands of supporters" (Reuters) of President Al Assad was barely mentioned. Yet in an unusual twist, the images and video footage of several pro-government events were used by the Western media to convince international public opinion that the President was being confronted by mass *anti-government* rallies.

On June 15, thousands of people rallied over several kilometers on Damascus' main highway in a march holding up a 2.3 km Syrian flag. The rally was acknowledged by the media and

casually dismissed as irrelevant.

AP. Thousands of supporters of Syrian President Bashar Assad carry a 2, 300-metre-long Syrian flag in a demonstration in Damascus on Wednesday.

While the Syrian regime is by no means democratic, the objective of the US-NATO Israel military alliance is not to promote democracy. Quite the opposite. Washington's intent is to eventually install a puppet regime.

The objective through media disinformation is to demonize president Al Assad and more broadly to destabilize Syria as a secular state. The latter objective is implemented through covert support of various Islamist organizations:

Syria is run by an authoritarian oligarchy which has used brute force in dealing with its citizens. The riots in Syria, however, are complex. They cannot be viewed as a straightforward quest for liberty and democracy. There has been an attempt by the U.S. and the E.U. to use the riots in Syria to pressure and intimidate the Syrian leadership. Saudi Arabia, Israel, Jordan, and the March 14 Alliance have all played a role in supporting an armed insurrection.

The violence in Syria has been supported from the outside with a view of taking advantage of the internal tensions... Aside from the violent reaction of the Syrian Army, media lies have been used and bogus footage has been aired. Money and weapons have also been funnelled to elements of the Syrian opposition by the U.S., the E.U....Funding has also been provided to ominous and unpopular foreign-based Syrian opposition figures, while weapons caches were smuggled from Jordan and Lebanon into Syria. (Mahdi Darius Nazemroaya, *America's Next War Theater: Syria and Lebanon?* <http://globalresearch.ca/index.php?context=va&aid=25000>, Global Research, June 10, 2011)

The joint Israel-Turkey military and intelligence agreement

The geopolitics of this process of destabilization are far-reaching. Tur-

key is involved in supporting the rebels.

The Turkish government has sanctioned Syrian opposition groups in exile which support an armed insurgency. Turkey is also pressuring Damascus to conform to Washington's demands for regime change.

Turkey is a member of NATO with a powerful military force. Moreover, Israel and Turkey have a longstanding joint military-intelligence agreement, which is explicitly directed against Syria.

...A 1993 Memorandum of Understanding led to the creation of (Israeli-Turkish) "joint committees" to handle so-called regional threats. Under the terms of the Memorandum, Turkey and Israel agreed **"to cooperate in gathering intelligence on Syria, Iran, and Iraq** and to meet regularly to share assessments pertaining to terrorism and these countries' military capabilities."

Turkey agreed to allow IDF and Israeli security forces to gather electronic intelligence on Syria and Iran from Turkey. In exchange, Israel assisted in the equipping and training of Turkish forces in anti-terror warfare along the Syrian, Iraqi, and Iranian

borders."

...

Already during the Clinton Administration, a triangular military alliance between the US, Israel and Turkey had unfolded. This "triple alliance", which is dominated by the US Joint Chiefs of Staff, integrates and coordinates military command decisions between the three countries pertaining to the broader Middle East. It is based on the close military ties respectively of Israel and Turkey with the US, coupled with a strong bilateral military relationship between Tel Aviv and Ankara.

The triple alliance is also coupled with a 2005 NATO-Israeli military cooperation agreement which includes "many areas of common interest, such as the fight against terrorism and joint military exercises. These military cooperation ties with NATO are viewed by the Israeli military as a means to "enhance Israel's deterrence capability regarding potential enemies threatening it, mainly Iran and Syria." (See Michel Chossudovsky, "Triple Alliance": The US, Turkey, Israel and the War on Lebanon, August 6, 2006)

Covert support to armed insurgents out of Turkey or Jordan would

no doubt be coordinated under the joint Israel-Turkey military and intelligence agreement.

Dangerous Crossroads: The Broader Middle East War

Israel and NATO signed a far-reaching military cooperation agreement in 2005. Under this agreement, Israel is considered a de facto member of NATO.

If a military operation were to be launched against Syria, Israel would in all likelihood be involved in military undertakings alongside NATO forces (under the NATO-Israel bilateral agreement). Turkey would also play an active military role.

A military intervention in Syria on fake humanitarian grounds would lead to an escalation of the US-NATO led war over a large area extending from North Africa and the Middle East to Central Asia, from the Eastern Mediterranean to China's Western frontier with Afghanistan and Pakistan.

It would also contribute to a process of political destabilization in Lebanon, Jordan and Palestine. It would also set the stage for a conflict with Iran.

The Futility of Green Capitalism*

by Daniel Tanuro

Daniel Tanuro's new book, L'impossible capitalisme vert, or "The Futility of Green Capitalism", is a major contribution to our analytical understanding of ecosocialism.

Tanuro, a Belgian Marxist and certified agriculturist, is a prolific author on environmental history and policies.

Addressed primarily to the Green milieu, as the title indicates, this book is a powerful refutation of the major proposals advanced to resolve the cli-

mate crisis that fail to challenge the profit drive and accumulation dynamic of capital. Much of the book appears to be a substantially expanded update of a report by Tanuro adopted in 2009 by the leadership of the Fourth International as a basis for international discussion. That report was translated by Ian Angus and included in his anthology *The Global Fight for Climate Justice*.

Tanuro's book includes much ad-

ditional material elaborating his central thesis that climate degradation cannot be dissociated from the "natural" functioning of capitalism as a system and that a valid "emancipatory project" to confront and overcome the impending crisis must recognize natural constraints and aim for a fundamental redefinition of what we mean by social wealth.

Among the topics of particular interest to readers are extended critiques

* Climaandcapitalism.com/January 17, 2011

of popular writers on climate crisis ranging from Jared Diamond to Hans Jonas and Hervé Kempf, as well as his critical assessment of the contributions of Marxist writers such as John Bellamy Foster and Paul Burkett. Tanuro makes a compelling case against many ill-conceived nostrums such as the Sierra Club's campaign for immigration controls, or such cost-efficiency based market mechanisms as carbon trading and ecotaxes.

A major feature of the book is its cogent explanation of how Marxist value theory explains the ecological crisis and points to its solution. He also addresses what he considers a major deficiency in Marx's ecology, an inadequate appreciation of the crucial implications of capitalism's reliance on non-renewable fossil-fuel resources. This aspect is explored in detail in Tanuro's article "Marxism, Energy, and Ecology: The Moment of Truth," published in the December 2010 issue of *Capitalism Nature Socialism*.

We hope that this outstanding book will soon be published in English and other languages.

In the following interview, Daniel Tanuro outlines some of the major themes in the book. My translation from the French, *À propos du capitalisme vert*./Richard Fidler

Concerning Green Capitalism

Daniel Tanuro, you are the author of *L'impossible capitalisme vert*, published by Les empêcheurs de penser en rond/La Découverte. You are also the founder of the NGO "Climat et justice sociale." What is "green capitalism"?

D.T.: The expression "green capitalism" may be understood in two different ways. A producer of wind turbines may boast that he is engaged in green capitalism. In this sense — in the sense that some money is invested in a "clean" sector of the economy — a form of green capitalism is obviously possible and quite profitable. But the real question is whether capitalism as a whole can turn green, that is, whet-

her the global action of the numerous and competing capitals that constitute Capital can respect ecological cycles, their rhythms, and the speed by which natural resources are reconstituted.

That is the sense in which my book poses the question and it answers in the negative. My main argument is that competition impels each owner of capital to replace workers by more productive machines in order to achieve a superprofit greater than the average profit.

Productivism is thus at the heart of capitalism. As Schumpeter said, "a capitalism without growth is a contradiction in terms." Capitalist accumulation is potentially unlimited, so there is an antagonism between capital and nature, as the latter's resources are finite. It may be objected that the productivity race leads capital to be increasingly resource efficient, as expressed for example by the observed decrease in the quantity of energy necessary for the production of a percentage point of GDP. But this tendency to increased efficiency obviously cannot be prolonged indefinitely in a linear way, and empirically we find it is more than offset by the growing mass of commodities that are produced. Green capitalism is therefore an oxymoron, like social capitalism.

This observation opens a debate between two opposing strategic conceptions. For some, the spontaneously ecocidal functioning of capitalism can be corrected through political action within the system by resorting to market mechanisms (taxes, fiscal incentives, tradable emission rights, etc.). For others, including me, our policy must be to break with capitalism because if the environment is to be saved it is absolutely indispensable to challenge the fundamental laws of capitalism. This means daring to challenge private property of the means of production, the foundation of the system.

In my opinion, the debate between these two lines is decided in practice by the example of the struggle against climate change. In the developed capitalist countries, we are confronted

with the obligation to abandon the use of fossil fuels almost completely in barely two generations. If we exclude nuclear power — and it must be excluded — this means, in Europe for example, dividing by about one half the final consumption of energy, which is possible only by reducing to a substantial degree the processing and transportation of material.

The transition to renewables and reduction in energy consumption are linked and necessitate major investments which are inconceivable if the decisions remain subordinate to the dogma of cost efficiency. The alternative to cost efficiency can only be democratic planning focused on social and ecological needs. And such planning in turn is possible only by breaking the resistance of the oil, coal, gas, automobile, petrochemicals, naval and aeronautic construction monopolies, for they want to burn fossil fuels for as long as possible.

Climate change is at the center of your book. You interpret this change as a "climate tipping" [*basculement climatique*]. What do you mean by tipping, and why do you consider it to be otherwise more disturbing than a mere change?

D.T.: The expression "climate changes" (and I do mean changes, in the plural) suggests the repetition of climate variations analogous to those in the past. But between now and the end of the century, in a few decades, the Earth's climate risks changing as much as it has during the 20,000 years that have elapsed since the last Ice Age. There is now no doubt that we are not very far from a "tipping point" beyond which it will no longer be possible to prevent the eventual melting of the icecaps formed 65 million years ago. The word "tipping" is indisputably more adapted to describing this reality than the word "changes"! The speed of the phenomenon is unprecedented and poses a major threat, for many ecosystems will be unable to adapt. This applies not only to the natural ecosystems but also, I fear, to some ecosystems engineered by human beings.

Look at what is happening in Pa-

kistan: designed by the British colonizer to serve their imperialist interests, the water management mechanisms of the Indus using dams and dikes which supply an extensive irrigation system are proving inadequate in the face of exceptional floodwaters. And this risk is increasing because the warmer climate disrupts the monsoon regime and increases the violence of the downpours.

It seems to me illusory to hope that this race will be won by reinforcing the existing infrastructures, as the World Bank and the big capitalist groups specializing in public works propose. Instead of building dikes it would be more reasonable to restore the flexible management of water levels that was practiced prior to colonization. That is what is proposed by the International Rivers Network: allowing floods to clear the sediment and prevent the silting up of the basin, feeding the Delta, stopping deforestation, accommodating zones liable to flooding, etc.

But that requires a complete overhaul of the mechanisms over more than 3000 km, with major implications for territorial management, agricultural policy, urban policy, energy production, etc. Socially, such an overhaul, to be achieved in two or three decades (that is, very quickly for work of such scope!), means challenging the power of the landed oligarchy and the development programs that the IMF and World Bank impose through the debt. And this debt must be canceled or else the reconstruction will be heavily mortgaged and the country strangled, in danger of entering history as the first example of a regressive spiral in which global warming mutually links all the mechanisms of underdevelopment and multiplies their negative effects.

We see clearly in this how the social and environmental questions are interpenetrated. In fact, the fight against climate tipping requires a policy shift toward another model of development centered on the satisfaction of peoples' needs. Without that, further catastrophes, even more terrible, may well result, and the poor will be the major victims. That is the warning

emerging from the tragedy in Pakistan.

You think the countries of the South should "skip" the fossil energy stage in managing their development and go directly to that of renewable energies. What is your answer to those who object that renewable energies are not (technically and quantitatively) able to do this?

D.T.: I tell them they are wrong. The solar energy flow that reaches the surface of the earth is equivalent to 8 to 10 thousand times the planet's energy consumption. The technical potential of renewable energies — that is, the share of that theoretical potential that is usable through known technologies, independently of cost — represents 6 to 18 times the world's needs, according to estimates. It is certain that this technical potential could increase very rapidly if the development of renewables were finally to become an absolute priority in energy research policies, which it is still not at present. The transition to renewables certainly poses a host of complex technical problems, but there is no reason to think they are insurmountable.

The major obstacles are political. One: without exception, renewable energies remain more expensive than fossil energies. Two: the transition to renewables is not the same thing as changing fuel at the pump: it is necessary to change the energy system. That requires enormous investments and, at the beginning of the transition, these will necessarily be consumers of fossil energy and therefore additional generators of greenhouse gas; these additional emissions must be offset and that is why, in the short run, the reduction of final consumption of energy is the *sine qua non* condition for a passage to renewables which, once carried out, will open new horizons.

I repeat: there is no possible satisfactory solution without confronting the dual combined obstacle of capitalist profit and growth. This means, in particular, that the clean technologies controlled by the North must be transferred free of charge to the South, on the sole condition that they are imple-

mented by the public sector and under the control of the local population.

You advocate a social ecology which you call ecosocialism. What is an ecosocialist? And how does he or she differ from a "plain and simple" ecologist or socialist?

D.T.: An ecosocialist differs from an ecologist in that he analyzes the "ecological crisis" not as a crisis of the relationship between humanity in general and nature but as a crisis of the relationship between an historically determined mode of production and its environment, and therefore in the last analysis as a manifestation of the crisis of the mode of production itself. In other words, for an ecosocialist, the ecological crisis is in fact a manifestation of the crisis of capitalism (not to overlook the specific crisis of the so-called "socialist" societies, which aped capitalist productivism). A result is that, in his fight for the environment, an ecosocialist will always propose demands that make the connection with the social question, with the struggle of the exploited and oppressed for a redistribution of wealth, for employment, etc.

However, an ecosocialist differs from the "pure and simple" socialist, as you say, in that, for him, the only anticapitalism that is valid today is one that takes into account the natural limits and the operational constraints of the ecosystems. This has many implications: a break with productivism and consumerism, of course, within the perspective of a society in which, the basic needs having been satisfied, free time and social relations constitute the real wealth. But also contestation of technologies and of harmful productions, coupled with the requirement of reconversion of the workers. Maximum decentralization of production and distribution in the framework of a democratically planned economy is something else that the ecosocialists stress.

One point that it seems to me important to stress is the need to question the traditional socialist vision that sees any rise in productivity of agricultural labour as a step toward socialism. In my opinion this conception

does not allow us to meet the requirements of increased respect for the environment. In fact, an agriculture and a forestry that are ecologically more sustainable necessitate more labour, not less. To re-create hedges, groves, wetlands, to diversify crops and fight for organic produce, for example, implies an increase in the share of social labour invested in tasks of ecological maintenance. This labour may be highly scientific and highly technical — it is not a return to the hoe — but it is not easily mechanizable.

That is why I think that a culture of “taking care” (I borrow this concept from Isabelle Stengers) must permeate economic activities, in particular those that closely affect ecosystems. We are responsible for nature. In a way, this means extending the logic that the left applies in the area of personal care, education, etc. No socialists would argue that nurses should be replaced by robots; we are all conscious of the fact that we need more nurses who are better paid so that patients are better cared for. Well! The same applies, *mutatis mutandis*, to the environment: if it is to be better cared for, there needs to be more labour, intelligence and human sensibility. Contrary to the “pure and simple socialist”, and even though it is difficult, the ecosocialist, because he is conscious of the urgency, tries to introduce all of these questions into the struggles of the exploited and oppressed instead of postponing them until after the revolution.

Many, including myself, are convinced that an effective struggle against climate change necessarily entails a break from productivist capitalism. To this effect, you appeal to “socialized man, the associated producers.” Who are they, and what specifically can they do?

D.T.: You are alluding to the quotation from Marx that serves as an epigraph to my book: “Freedom ... can only consist in socialized man, the associated producers, rationally regulating their interchange with Nature....” We must realize that in Marx’s thinking the rational regulation of exchanges is conditional on the disappearance of capitalism. Indeed, on the

one hand the struggle of all against all permanently undermines attempts by producers to associate; on the other hand, a significant fraction of producers — the waged workers — are cut off from their means of production. The latter, including natural resources, are appropriated by the bosses. Deprived of any power of decision, the workers are unable to rationally regulate anything at all concerning production, let alone rationally regulate interchange with the environment!

To constitute social beings, producers must begin to join together in the fight against their exploiters. This struggle in an embryonic way points to the need for collective appropriation of the means of production and collective usufruct of natural resources. These in turn are necessary but not sufficient for a more harmonious relationship with nature.

That said, we can answer your question about concrete action by examining how different groups of producers understand — or don’t — the need to rationally regulate the interchange between humanity and nature. At present, it is striking that the most advanced positions of an ecosocialist type emanate from indigenous peoples and small farmers mobilized against agribusiness. This is not accidental: both groups of producers are not, or not completely, cut off from their means of production. Therefore they are able to offer concrete strategies for rational regulation of their interaction with the environment. Indigenous people see the defence of the climate as an additional argument in favor of preserving their precapitalist lifestyle in symbiosis with the forest.

As for the Via Campesina peasant movement, it has developed a whole program of concrete demands on the theme that “the peasants know how to cool the climate.” In contrast, the labour movement is lagging behind. This is of course due to the fact that each individual worker is inclined to wish for the smooth operation of the company that exploits him, in order to maintain his livelihood.

Conclusion: the greater the retreat in worker solidarity in the face of the neoliberal offensive, the harder it will be to develop environmental awareness among workers. It’s a big problem, because the working class, by its central role in production, is called on to play a leading role in the fight for the anticapitalist alternative needed to rescue the environment. Indigenous peoples, peasant organizations and youth have an interest in trying to involve more and more unions in climate campaigns — increasing collaboration, rank-and-file contacts, etc. Within the labour movement itself, the task is to promote demands that address the concerns about jobs, income and working conditions while helping to reduce greenhouse gas emissions.

An important issue in this regard is the need for a generalized radical reduction in hours of work without loss of pay, with a drastic reduction in the pace of work and additional hiring to compensate. Another aspect is the extension of a public sector under the control of workers and users: free, first-rate public transportation, publicly owned energy services, public insulation and building renovation firms, etc. Ecosocialists have a role to play in promoting the emergence of such demands.

With *L’impossible capitalisme vert*, you do not seem to fear being accused of undue alarmism by those who have yet to understand that we have entered the Anthropocene Era, and that it is man that is primarily responsible for runaway warming, especially since the industrial era. Doesn’t green capitalism, like “sustainable development” and “greenwashing”, reflect a desire to deny this responsibility and to “continue as before”? If we are to abandon productivist capitalism, shouldn’t we first alter our behavior as consumers and producers?

D.T.: I am not an alarmist. In my book, I relied almost exclusively on the reports of the IPCC which, in terms of the diagnosis on global warming and its possible impacts, appear to me, whatever is said about them, to be an excellent summary of “good

science", subjected to peer review. It is true that the IPCC lags a bit when it comes to recent discoveries, but this does not change much in its findings.

In fact, I dread the discourse of panic and exaggeration. Too often, it tends to obscure the real threats and real responsibilities. Climate tipping easily lends itself to eschatology, and there is no shortage of gurus to claim that "the planet is in danger", that "life is in danger", that "humanity is in danger," that the "photosynthetic ceiling" will fall on our heads, or whatnot. All of this is excessive. The planet fears nothing, and life on Earth is a phenomenon so tough that humanity, even if it wished, could probably not come to an end, even with atomic bombs.

As to our species, climate change, by itself, does not jeopardize it. The danger it poses is more circumscribed: around three billion people risk substantial degradation in their living conditions, and hundreds of millions of them — the poorest — are threatened in their very existence. Policy makers know this and do nothing — or almost nothing — because it would cost too much, and thus impede the smooth operation of business. That is the naked reality.

Too often, catastrophic discourse serves to obscure the potential barbarism and dilute the issues in a vague overall sense of guilt: "Don't waste time quibbling about the responsibilities," "we are all guilty," "we must all agree to make efforts", etc. Meanwhile, the energy lobbies quietly continue burning coal and oil non-stop.

This leads me to the second part of your question about changing our behavior as producers and consumers. Following on what I said earlier, it is worth noting that employees are incapable of changing their behavior as producers. Who produces, how, why, for whom, in what quantities, with what social and environmental impacts? In everyday life, only the bosses have the power to respond to these questions and, ultimately, they respond according to their profits. Em-

ployees can only try to have a say in management in order to challenge it and recognize their ability to do better, according to criteria other than profit. This is the dynamic of workers' control, and ecosocialists should think about how this old demand may be revisited in order to encompass environmental concerns.

In terms of consumption, I think it is necessary to distinguish between individual changes and collective changes. All in all, it is certainly better if someone who travels by plane offsets his CO2 emissions in one way or another, but this offset will mainly allow him to buy a good conscience on the cheap while diverting him from the political struggle for indispensable structural changes. To promote this kind of behavior is to engage in "greenwashing" and it actually means to "continue as before."

Collective changes are a different matter. They help to validate another possible logic, favour the invention of alternative practices, and contribute to the realization that structural changes are necessary, and will come about through social mobilization. Those changes, such as group purchases of organic produce from farmers, or urban community gardening, are to be encouraged.

Can we fight against climate tipping regardless of the financial and social costs that it represents? Is it urgent to build another model and risk jeopardizing the entire society? Between nature and civilization, what choice is there?

D.T.: To say that another climate policy would jeopardize the entire society in the name of some priority of nature over civilization is to stand reality on its head! What happens in reality is that the present policy jeopardizes civilization while causing enormous and irreversible damage to nature, which is our common heritage. This policy is completely subordinated to the dogma of cost efficiency, and we see what that produces: peanuts. We are heading straight toward the wall.

Of course, a different policy cannot pretend that the cost of various measures is of no importance: between two equivalent strategies to reduce emissions, it is reasonable to choose the one that will be of least cost to the community, all other conditions being equal. But at bottom there must first be a different policy, guided by criteria other than cost, and especially qualitative criteria. In technical terms, an essential criterion is that of energy efficiency at the systemic level.

The great American ecologist Barry Commoner advanced this argument more than twenty years ago. It is thermodynamically absurd, he said, to transport coal over thousands of kilometres to produce electricity which, then conveyed over hundreds of kilometers, will be used to heat household water, something that can easily be done with a solar water heater. In social terms, a major criterion must be the protection of people and their well-being, particularly the protection of the poorest. This criterion today is widely ignored, hence the tragedy in Pakistan, among others.

Finally, do you think your ecosocialist project is feasible in the near future?

D.T.: The feasibility of this project depends entirely on the balance of forces between capitalism on the one hand, and the exploited and oppressed on the other. This balance of forces currently favours capital, we should not kid ourselves. But there is no third way possible: the attempts to save the climate through market mechanisms consistently reveal their ecological inefficiency and their social injustice. There is no way other than resistance. It alone can change the balance of forces and impose partial reforms pointing in the right direction. Copenhagen was a first step, a second was the summit in Cochabamba. Let us keep going, let us unite, let us mobilize and build a global movement to save the climate in social justice. This will be more effective than all the lobbying efforts of those who nourish illusions about a green capitalism.

The Basic Contradictions in Efforts to Christianise

by **Mesut Mezkit**

mesutmezkit@gmail.com

It is notable that missionary activities in Turkey are gaining speed day by day. These missionary activities are carrying on full speed nearly in all areas in Turkey. Missionaries do their activities so secretly that many people who do not know what Christianity is, especially our teenagers, believe in them. They are in an effort to reach their goal well by taking advantage of the good atmosphere which exists in Turkey.

Missionaries tell people not the real Christianity but the false one while approaching people. They never tell about the written Bible; in contrast, they follow the paths which fit theirs to reach their secret aims. Furthermore, they define Christianity as the religion of peace, tolerance, dialogue, self-sacrifice that serves for people and persecuted and deceive people by using these words. They claim that the terrorist attacks which were performed

by muslim people of our age stem from Islam and they reflect discredit on all muslims, that is, they are in a struggle to show Islam as a religion of terror. They use any kind of communication to do this. Besides, they describe our lovely prophet with bad words. They do these activities not abroad, but in Turkey.

In this study, we will examine how the bibles were falsified and why they were presented in a twisted way.

Everyone Has a Door and This Door Will Be Knocked One Day

by **Süleyman Faruk Göncüoğlu**

Istanbul Center for Studies of History of Culture

farukgoncuoglu@yahoo.com

While going past the mosques which are in city centres, there is an expression on some of the garden gates of the mosques: No parking. It is funeral gate. There is a strange feeling inside me when I see it. Suddenly, I feel as if lonely. This is to realise for a

moment that the adventure of life which starts in a delivery room ends at a funeral. That is why I feel so then.

It is interesting that we waited between these two gates and many other sills. We forgot that the real thing lies in these gates which are the beginning

and end of life, and the others are of no importance.

We made the life ordinary at the gates of owners of power who are expected with hope, at the gates of government and darling.

Michael Porter's Competitive Forces Research at Course Sector in Denizli

by **Celalettin Serinkan**

Associate Professor, Pamukkale University, Faculty of Economics and Administrative Sciences

The aim of this study is to examine the current situation of course sector in Denizli in the aspect of strategic management perspective and to recommend strategic proposals in order that the sector develops. To this end, the

approach of strategic management was analysed first, competitive and competitive forces were, afterwards. For this reason, for competitive force, an evaluation was done related the sector with the five forces analysis

of Michael Porter which is an analysis method. In the parts of result and evaluation some strategic proposal were recommended for the sector in the light of evaluation and analyses which were made in the previous part.

Turkey and Syria: The End of a Strategic Deepness

by **Muhammed Nureddin**

The paper Es-Sefir published in Lebanon

Turkey-Syria relations were exposed to a strong shock not only before AKP came to power but also long before the improvement process starting

in 1998 in security and political fields between Şam and Ankara. The last shock, away from being a temporary station, announces us the beginning

of a new period that not having possibility to enframe but having another rules.

The Strategy of Foreign Policy of Malaysia and Turkey

by **Abdul Rahman Adam**

National University of Malaysia, Bangi.

This article searches the potential at the relations between Malaysia and Turkey in accordance with the purpose of the 9th Development Plan of

Malaysia. As an introduction to this debate, we have a look at the strategies underlying the orientations of Foreign Policy of Malaysia and discuss

the main problems which arise at the implementations of these strategies.

The Relations between Turkey and the Turkic Republics: The Past, Present and the Future

by **Rovshan İbrahimov**

Qafqaz Universitesi Hukuk Fakültesi

This article focuses on the relations between Turkey and the Turkic Republics. Relations between Turkey and the Central Asian Republics, which had been a disappointment at the be-

ginning because of the political romanticism of both sides. Later the relations, particularly the economic relations, has gained wider and more realistic perspectives.

In addition to the examinations of these topics, the article also proposes perspectives related to the future relations.

Abstracts

Deutsch

Ein Grundlegender Widerspruch Der Bemühungen Um Die Christianisierung

Mesut Mezkit

mesutmezkit@gmail.com

Die Beschleunigung des missionarischen Aktivitäten ist Tag für Tag bemerkenswert in der Türkei. Oberflächenbehandlung bei der Bühne, der alle missionarischen Aktivitäten in der Türkei sind weiterhin in vollem Gang. Die Missionare, Christianisierung Aktivitäten, die so heimtückisch macht hat auf unserm Volk, vor allem junge Menschen, die nicht wissen Christentum zu glauben. Mit dem Best-Effort, um die Ziele von empfindlichen Umwelt der Türkei zu erreichen.

Die Missionare, nähert sich unser Volk, nicht das Original des Christentums; sondern bezieht sich auf das gefälschte. Es wurde Beitrege erwähnt zur den geschriebene Evangelien; der Weg zur Geheimnisse Erreichung ihre Ziele ist aber öfter entscheidend. Christentum wird, "Frieden, Toleranz, Dialog, Menschen, die Dienen, Opfer, religiöser Unterdrückten" als Etiketten zu täuschen unseres Volkes verwendet. Bis jetzt, den Terror, dass die Menschen in einigen muslimischen Identität in ihrer Terrorarbeit

durch die Aneignung Islam machen, macht alle Muslime schlecht; damit Versucht man zu beweisen, dass die islamische Religion von "Terror" eine Religion ist. Um dies zu tun, benachrichtigt man mit allen Mitteln der Kommunikation. Selbst die geliebten Propheten wird mit schlechten Taten vorgestellt. Dies schlecht sprechen wird nicht ausserhalb; sondern in der Türkei gemacht. In dieser Studie werden wir, wie die Evangelien manipuliert wurden, und untersuchen die Ursache.

Jeder hat ein Tür, jedoch dieses Tür wird in der Glocke geklingelt

Süleyman Faruk Göncüoğlu

Cultural History Research Center der Stadt İstanbul

farukgoncuoglu@yahoo.com

Die Moschee im Zentrum der Stadt befindet, an den Eingangstüren von einigen der Hof ist mit der Tabelle "Beerdigungs Tor Parken verboten" gekennzeichnet. Es war seltsam in mir, wenn ich dieses Artikel gesehen habe. Ich hatte immer das Gefühl, ganz allein zusein. Ab der Tür von Kreißaal

bis zu Beerdigungstür war mir des Leben für einen Moment bewusst. Der Moment ist aktuelle Grund für dieses Gefühl. Es ist interessant, dass viele in der Tür zwischen den beiden Türen gewartet hat. Was ist die Wahrheit, ist die zwei Türen in den Anfang und das Ende des Lebens zuverstehen, ohne

Sinn auf der Grundlage der anderen Türen zu gessen...

In der Hoffnung erwarteten diejenigen in der Regierung Türen, Tore, keine Notwendigkeiten, Staatenstüren, zustand bei den Toren der Geliebten machten wir das Leben selber gewöhnlich.

Denizli Unterrichtsforschung Sektor Der Wettbewerbsfähigkeit Untersuchung

Celaleddin Serinkan

Prof.Dr. Pamukkale Universitet, Wirtschafts-und Verwaltungswissenschaften (İİBF)

cserinkan@pau.edu.tr

Das Ziel dieser Studie, Analyse der aktuellen Situation aus der Perspektive des strategischen Managements Sektor in Denizli und strategische Empfehlungen für die Entwicklung des Sektors ist. Auf diese Weise untersuchte zunächst die strate-

gische Management-Ansatz, dann untersucht der Wettbewerb und Wettbewerbsfähiger werten. Aus diesem Grund, eine der Methoden zur Analyse, war Michael Porter von fünf Kräfte wettbewerbsorientierten Analyse und Auswertung auf dem

Sektor gemacht. Und Auswertung am Ende des vorhergehenden Abschnitt, in das Licht der Bewertung und Analyse von strategischen Empfehlungen wurde für den Sektor.

Tränen Von Somalia

Recep Tayyip Erdoğan

Premierminister der Republik Türkei

Premierminister Recep Tayyip Erdoğan, einer der führenden Publikationen in den Vereinigten Staaten über das Drama von Somalia, schrieb in Foreign Policy Artikel. Veröffentlicht in der Unterschrift des Ministerpräsidenten Erdogans mit dem Titel "TRÄNEN VON SOMALIA" des Artikels meint Erdogan, dass Somalia in letzten 60 Jahren das größte Dürre und Hungersnot, lenkte die Aufmerksam-

keit auf den Mangel.

Somalia; die Gesichter von diesem Blatt, Zivilisation, moderne Werte, menschliche Werte und all das testen die Verdienste zu überdenken veranlässt der Ministerpräsident Erdogan darauf hin, dass in diesem Drama, ist der Kampf gegen Katastrophen durch den Menschen auf der globalen Ebene konfrontiert, die Zusammenarbeit, Verantwortung und Solidarität auf

dem Display für die Annahme sicher ein Grundbedürfnis des Menschen Pflicht noch einmal auf der Vorderseite zu hingewiesen.

In Somalia, die resultierende Tabelle, nur eine Katastrophe, die durch schwere Form der üblichen Interpretation einer Situation verursacht nicht einen realistischen Ansatz, war bemerkenswert.

Was sucht Türkei in Syrien?

Michel Chossudovsky

Während der Clinton-Administration, USA, Israel und die Türkei hatte einen Militärbündnisses erschienen. Richtung des Generalstabs aus den USA, diese dreifache Allianz zwischen den drei Ländern untereinander

und mit den Entscheidungen der Großen Nahen Osten zu koordinieren.

Vorbemerkung: Michel Chossudovsky Globale Research'te am 17. Juni in Syrien, in der Türkei veröffentlicht wurde, bietet dieser Artikel

einen wichtigen Beitrag zur Diskussion darüber, wie es funktioniert. Das Originalmanuskript "Syrien zu destabilisieren, und im ganzen Nahen Osten Krieg" ist ...

Türkei und Syrien: Ende der strategischen Tiefe

Muhammed Nureddin

Die libanesische Zeitung Al-Botschafter

Türkei-Syrien, nicht nur vor dem Ablauf der AK-Partei an die Macht kam, sondern durch die Sicherheit und politischen Bereich im Jahr 1998 zwischen Damaskus und Ankara, der

Beginn des Heilungsprozesses begonnen haben, können zu einer viel zu starken Stößen ausgesetzt führen. Letzte Vibrationen, ist aber nur ein vorläufiges Ende des Seins über den

Rahmen der Abgrenzung nicht möglich ist, gelten andere Regeln für das nächste Generation.

Malezyas Aussenpolitik Strategy und der Türkei

Abdul Rahman Adam

Internationale Universität in Malesiya, Bangi

In diesem Artikel, 9. Malaysia Development Plan Für die (MP 9) Zwecke, erforschte mögliche Beziehungen zwischen Malaysia und der

Türkei. Als Einstieg in diese Debatte, um in Malaysia Foreign Policy (NDP) zu durchsuchen, und Strategien zugrunde liegenden Trends in der Aus-

führung dieser Strategien, die wichtigsten Fragen diskutiert.

Türkei-China Relations: China in den Augen der Türkei

Erkin Ekrem

Prof. Dr., SDE Specialist

Die Chinesen kennen die Türkei mit der Namen Göktürken, Koreakrieg, die mächtige Armee und wie z. B. Brücke zwischen Asien und Europa. Darüber hinaus ist die Türkei ein Land, das die Ost-Turkestan Unabhängigkeitsbewegung zu unterstützen würde, ist ebenfalls angezeigt, vor allem nach den Ereignissen dieser Beise wurde in Urumqi am 5. Juli gestärkt. In den letzten Jahren die Türken, die auch im Fußball bekannt sind, der 2002 FIFA WM-Qualifikationsspiel in

der Türkei, die dritte in der Welt wurde, besiegte Türkei Chinas mit 3:0. Ähnliche Situation wurde auch eingetreten nach 8 Jahren und im 2. September 2010, FIBA WM 2010 Spiele, in der Türkei und China Basketballspiel 87-40 geführt hat.

Chinesische Presse hat diesen Spiel, als Schande von China beschrieben. Darüber hinaus die Wirtschaft der Türkei, gefolgt von den Anstieg der Regionalpolitik, hatten die Chinesen vor,

dass in der Türkei eine regionale Macht gezeigt. Manche Leute bezeichnen es als ihre Begeisterung für die Türken. Einige chinesische Journalisten, die chinesischen Restaurants von Istanbul und von Taksifahrer ausgetrickst worden sind, haben die in chinesischen presse veröffentlicht. Aber die Chinesen erhalten in der Türkei wissen und vermehrten sich mit Bewertung und Forschungen.

Ungültigkeit der grüne Kapitalismus

Daniel Tanuro

<http://www.internationalviewpoint.org/spip.php?auteur54>

Tanuro Daniel's neues Buch, L'Impossible Capitalisme Wert, oder "Die Sinnlosigkeit des grünen Kapitalismus" (Green Capitalism Invalidität), bietet Ökosozialismus einen wichtigen Beitrag, um die analytische Perspektive.

Tanuro ist ein Marxist und ein zertifizierter Spezialist in der belgischen Landwirtschaft, Umweltgeschichte,

Umweltpolitik durch ein fruchtbarer Schriftsteller.

Das Buch, wie der Titel besagt, ist besonders grüne Kreise und die Krise des Klimawandels, das Gewinnstreben und die Dynamik der Kapitalakkumulation, um ohne die wichtigsten Vorschläge in eine starke Lösung zu basieren. Die meisten der Inhalt des Buches ist in der Tat, von der Spitze der

Vierten Internationale, im Jahr 2009 angenommen, um zu dienen als Grundlage für eine Diskussion, Tanuros über internationale Bericht scheint eine Fortsetzung der erweitert und aktualisiert werden soll. Der Bericht von Lan Angus und wurde durch Angus "The Global Fight for Climate Justice" übersetzt. (Climatic globale Kampf für Gerechtigkeit) hat die Namen der Antihologie aufgenommen.

Der Untergang des U. S. Drug-Client Staaten

Max Fisher

The Atlantic

Client-abhängigen Staaten Amerikas Liebesaffäre, Großbritannien und Frankreich im Jahr 1956, besetzte den Suezkanal von Ägypten bis das Drucken macht den Text nach einer weile fing an zu verlassen (Die Sowjetunion war ein Meister der Erstellung des Kunden-Staaten). Amerika und die

Sowjetunion bei den Vereinten Nationen in diesem Jahr sind veraltet die europäischen Kolonialismus, destabilisiert, und argumentierte, die Kündigung. Briten und Französische Truppen zogen aus Ägypten, und innerhalb 10 Jahre war der britischen und Französisch Imperien zusam-

mengebrochen. In der Zwischenzeit hatten die Vereinigten Staaten und der Sowjetunion in eine andere geopolitische Spiel begonnen: Staat sucht Kunden. Amerika spielt den Spiel heute noch.